

Sygn. akt **IV Ka 868/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Urbańska - Trzecka - sprawozdawca

Sędziowie SO Włodzimierz Hilla

SR del. do SO Beata Szymańska

Protokolant st. sekr. sądowy Aleksandra Deja - Lis

przy udziale Andrzeja Chmieleckiego- prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 17 listopada 2014 r.

sprawy **R. J.** s. F. i M. ur. (...) w I.

oskarżonego z art. 233 § 1 k.k. i art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 310 § 2 k.k. i art. 56 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 23 lipca 2014 r. sygn. akt II K 42/14

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną grzywny orzeczonej w punkcie VI przyjmuje art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii; utrzymuje wyrok w pozostałej części; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

IV Ka 868/14

UZASADNIENIE

R. J. został oskarżony o to, że:

I. 17 lipca 2013 r. w Z. zawiadomił funkcjonariuszy Posterunku Policji w Z. o nie popełnionym przestępstwie zaboru w celu przywłaszczenia 9 maja 2013 w godz. 19.00 - 20.00 w I. na ul. (...) nie zamkniętego na zamki fabryczne pojazdu marki H. (...) o nr. rej. (...) rok prod. 1992 wraz z kluczykami pozostawionymi w jego stacyjce o wartości 1.000 zł, popełnionego na jego szkodę, a następnie będąc pouczonym o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 k.k., złożył fałszywe zeznania opisujące przebieg przedmiotowego zdarzenia mające służyć za dowód w prowadzonym w tym przedmiocie postępowaniu karnym - sygn. akt 4 Ds. 600/13, pomimo tego, że wiedział, że wskazanego przez niego przestępstwa faktycznie nie popełniono,

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k. i art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

II. 22 lipca 2013 r. w I. przyjął w celu puszczenia w obieg, a następnie przechowywał w swoich rzeczach osobistych podrobione polskie środki płatnicze w postaci dwóch banknotów o nominale 100 zł zawierające ten sam numer i serię (...),

tj. o czyn z art. 310 § 2 k.k.;

III. 22 lipca 2013 r. w mieszkaniu na ul. (...)w Z.wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w celu wprowadzenia do obrotu posiadał substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w 18 woreczkach foliowych z zapięciem strunowym o łącznej wadze 9,62 grama netto oraz 3 tabletki o łącznej wadze 0,88 grama netto zawierające 3,4 – metylenodioksymetamfetaminę (MDMA),

tj. o czyn z art. 56 ust.1 w zw. z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu wyrokiem z 23 lipca 2014 r. (sygn. akt II K 42/14) orzekł, że:

1. oskarżonego R. J. uznał za winnego tego, że 17 lipca 2013 r. w Z. zawiadomił funkcjonariuszy Posterunku Policji w Z. o przestępstwie zaboru w celu przywłaszczenia w dniu 9 maja 2013 w godz. 19.00 – 20.00 w I. na ul. (...), nie zamkniętego na zamki fabryczne pojazdu marki H. (...) o nr. rej. (...) rok produkcji 1992 wraz z kluczykami pozostawionymi w jego stacyjce o wartości 1.000 zł na jego szkodę, wiedząc o tym, że przestępstwa tego nie popełniono, a następnie w tym samym czasie będąc pouczonym o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 k.k. złożył zeznania opisujące przebieg przedmiotowego zdarzenia mające służyć za dowód w prowadzonym w tym przedmiocie postępowaniu karnym - sygn. akt 4 Ds. 600/13, zeznając nieprawdę co do ww. okoliczności, tj. za winnego występku z art. 233 § 1 k.k. i art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. uznał oskarżonego za winnego czynu opisanego w pkt. II. aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 310 § 2 k.k. i za to, na podstawie cyt. przepisu ustawy, skazał go na karę roku pozbawienia wolności;
3. uznał oskarżonego za winnego tego, że 22 lipca 2013 r. w mieszkaniu na ul. (...)w Z.wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestnicząc w obrocie posiadał substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w 18 woreczkach foliowych z zapięciem strunowym o łącznej wadze 9,62 grama netto oraz 3 tabletki o łącznej wadze 0,88 grama netto zawierające 3,4 – metylenodioksymetamfetaminę (MDMA), tj. za winnego przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie cyt. przepisu ustawy, skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych pozbawienia wolności w pkt. 1., 2. i 3. wyroku wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,
5. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił mu na 4-letni okres próby;
6. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;
7. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora;
8. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 200 złotych na rzecz Fundacji (...) w B. ul. (...) na cele związane z przeciwdziałaniem narkomanii;
9. na podstawie art. 70 ust. 1 cyt. ustawy orzekł przepadek zabezpieczonych środków psychotropowych znajdujących się w 18 woreczkach o łącznej wadze netto 9,13 gramów oraz środków w postaci woreczka z zawartością tabletek zawierających MDMAo masie netto 0,84 grama, przechowywanych w KWP w B.;
10. na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dwóch banknotów zakwestionowanych jako autentyczne o nominałach po 100 zł o wspólnym numerze (...)znajdujących się w depozycie E.– Skarbowym (...);

11. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego w pkt. 6. wyroku kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od 22 lipca 2013 r. do 15 sierpnia 2013 r., uznając grzywnę za uiszczoną w całości;

Niniejszy wyrok zawiera nadto rozstrzygnięcie odnośnie kosztów sądowych w sprawie.

Powyższy wyrok został zaskarżony w trybie apelacji przez prokuratora, na niekorzyść oskarżonego, w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Powołując się na podstawę odwoławczą przewidzianą w art. 438 pkt 1 k.p.k. prokurator wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 56 ust. 1 Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez nieorzeczenie przez Sąd, w oparciu o ten przepis ustawy, w odniesieniu do czynu z pkt. III. aktu oskarżenia, obligatoryjnej kary grzywny obok kary pozbawienia wolności;

- art. 62 ust. 1 cyt. ustawy poprzez jego niezastosowanie łącznie z przepisem art. 56 ust. 1 cyt. ustawy, w odniesieniu do czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt. III. aktu oskarżenia.

W konkluzji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie odwoławczej oskarżyciel publiczny zmodyfikował zarzuty i wnioski apelacji, podtrzymując jedynie zarzut odwoławczy sformułowany w pkt. 1. apelacji, domagając się równocześnie rozstrzygnięcia o charakterze reformartoryjnym i zmiany orzeczenia w postulowanym zakresie co do pkt. 1.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Niniejsza apelacja, w zakresie, w jakim podniesiony został jej zarzut (pkt 1), a w ślad za nim wniosek odwoławczy, są w pełni zasadne.

Rację ma bowiem oskarżyciel publiczny kiedy wywodzi, że doszło do obrazę wzmiankowanego przepisu art. 56 ust. 1 Ustawy z 29 maja 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednol. Dz.U. z 2012 r., poz. 124) w odniesieniu do zarzutu z pkt. III. aktu oskarżenia, a w konsekwencji co do pkt. 6. zaskarżonego wyroku przy wymiarze kary za ów czyn. Sankcja za popełnienie niniejszego występku, bowiem przewiduje obligatoryjną, kumulatywną karę „grzywny i pozbawienia wolności do lat 5”.

W konsekwencji, jako podstawę grzywny wymierzonej oskarżonemu w pkt. 6, w miejsce powołanego tamże przepisu art. 71 § 1 k.k. należało przywołać właśnie przepis art. 56 ust. 1 cyt. ustawy.

W pozostałej części zaskarżony wyrok podlegał utrzymaniu w mocy.

O kosztach sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym orzeczono po myśli art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., mając na uwadze to, że to nie oskarżony wywołał postępowanie odwoławcze w sprawie.